

bir rüya, bir anı

Geçen gece bir rüya gördüm. Rüyamı anlatacağıma göre; 'Hayırdır inşallah' demek adettendir! 'MTA'dan emekli olup ayrılalı epey oldu ama rüyamda ben hâlâ MTA'da çalışıyormuşum gibi arkadaşım, meslektaşım Yusuf Ziya Özkan'la birlikte MTA'ya gidiyorum. D Blok orta kattaki odama yöneliyorum, a! ne göreyim odamda başka birisi, tanımadığım birisi benim masada oturuyor. Başını çevirip bize bakıyor sonra bir şey söylemeden elindeki işiyle uğraşmaya devam ediyor. Allah allah benim odamı başka birisine vermişler, başka birisi oturuyor diye şaşkınlıkla söylüyorum. Yusuf da şaşırmış durumda, herhalde sana başka bir oda tahsis etmişlerdir diyor ve koridorun öteki ucundaki başka bir odaya yöneliyoruz. Hayret o odada da başka birileri var, bizimle hiç ilgilenmiyorlar. Yusuf beni teselli etmek için bunda bir yanlışlık olmalı diyor. Ben üzüntüyle, odamı almışlar, beni defterden silmişler diye söylüyorum' uyanıyorum ve oh çok şükür rüyaymış diye rahatlıyorum.

Bu rüya bana geçmişteki bir anımı hatırlattı. Ben MTA da ilk işe 1962 yılı Ekiminde Maden Etüt Şubesi, Linyit Servisinde başlamıştım. MTA o tarihlerde Ankara'da Yeni Mahalle yolu üzerinde şimdilerde Toplum Polisi (Çevik Kuvvet) Merkezi olarak kullanılan binalarda idi.

Dr. Muzaffer Andaç Linyit Servis Şefiydi. Andaç'ın odasının yanındaki odada da Sadettin Pekmezciler oturmaktaydı. Sadettin Pekmezciler, o zaman bize göre yaşlı, pek konuşkan olmayan bir beydi. Kendisinin Maden Mühendisi olduğu ve o tarihlerde Zonguldak Taşkömürü havzasıyla ilgili bazı derleme çalışmalarını yaptığı söyleniyordu. Pekmezciler'le aynı serviste çalışıyor olmamıza karşın pek fazla temasım

olmadı ama görüştüğümüzde saygıda kusur etmezdim.

Pekmezciler MTA'dan emekli olduktan sonra da MTA'dan ayrılmadı, elindeki deri okul çantasıyla düzenli olarak sabah servisle MTA'ya gelir, mesai bitiminde de yine servisle MTA'dan ayrılırdı. Bu durum rahmetli oluncaya kadar aksamadan devam etti.

1986 senesi Mart ayı sonunda (25 Mart) Suriye'de MTA karşıtı Jeoloji Kuruluşunun daveti üzerine krom yataklarıyla ilgili bir değerlendirme çalışması yapmak üzere MTA Genel Müdürü rahmetli Sayın Sıtkı Sancar, Jeoloji Yüksek Mühendisleri Asım Göktepe, Ömer Tenekeci ve ben birlikte Suriye'ye gittik.

O tarihlerde Türkiye ile Suriye'nin ilişkisi pekiyi değildi. Şam Büyükelçimiz bizim bu ziyaretimizi önemsiyordu. Ziyaretimizin iki ülke arasındaki ilişkilerin gelişmesine katkısı olabileceğini düşünüyordu. Sıtkı beyin de bizimle beraber olması nedeniyle elçilik ilgilileri bizi Şam hava alanında karşıladı ve Suriye'de bulunduğumuz sürece Büyükelçi bize yakın ilgi gösterdi. Bizden hazırlayacağımız raporun bir kopyasının kendisine de verilmesini istedi, konunun takipçisi olacağını söyledi.

Sıtkı Beyle birlikte Jeoloji kuruluşunda ilgililerle toplantı yaptık, MTA ile Suriye Jeoloji Kuruluşu arasında teknik işbirliği konularında neler yapılabileceği konusunda görüşmeler yapıldı. Teknik işbirliği konusunda Suriye tarafı çok istekli görünmesine karşın, sanırım bakanlıktan yapılmış telkin nedeniyle olsa gerek, Sıtkı Bey pek istekli gözüküyordu, bakalım, düşünelim, değerlendirelim, olabilir gibi yuvarlak laflarla geçiştirdik.

riyordu. Arazide gidilecek yerlerle ilgili bilgi almaya çalıştık, bize katılacak Suriyeli Jeoloji Mühendisleriyle tanıştık programlama yaptık.

Bizler arazi çalışmasına başlamadan önce Sıtkı Bey görüşmelerini tamamladığı için Türkiye'ye dönecek olduğundan, Sıtkı bey ayrılmadan önce Büyükelçi, Elçilik ikametgâhında bize bir akşam yemeği verdi. Samimi bir hava içinde geçen yemek sırasında büyükelçi; Suriye yönetiminin Türkiye karşıtı tutumuna rağmen Suriye halkının büyük çoğunluğunun Türkiye'ye karşı çok sıcak duygular beslediğini, akrabalık ilişkileri olduğunu ve Türkiye ile ilişkilerin gelişmesini çok istediklerini anlattı. Bizde Suriye jeoloji kuruluşunda yaptığımız görüşmeler ve yapacağımız çalışmalar hakkında kendilerine bilgi verdik. MTA'yi tanıtıcı anlamda MTA'nın çalışmalarını anlattık.

Yemeğin sonuna doğru Sıtkı Bey Büyükelçiye gösterdiği yakın ilgi nedeniyle bir teşekkür ve veda konuşması yaptı ve Büyükelçi için Türkiye'de MTA olarak genel anlamda yapabileceğimiz bir şey olup olmadığını sordu.

Büyükelçi 'aslında ben MTA'yı çok yakından tanıyorum. Benim kayınpederim Maden Mühendisi Saadetin Pekmezciler uzun seneler MTA da çalıştıktan sonra emekli oldu ama hâlâ kendisini MTA'nın bir parçası sayıyor ve düzenli olarak gidip orada kendisine tahsis edilmiş oda da çalışmasını sürdürüyor. MTA' da ki odası, oradaki çalışmaları onu hayatta bağlayan bir meşgale. Fakat yakın geçmişte MTA'da kendisine tahsis edilmiş olan o odayı elinden almışlar. Bu durum kayınpederimi çok üzmüş, şimdi artık MTA'ya gide miyormuş. Eğer mümkünse odasının tekrar kendine tahsis edilmesini rica edeceğim' dedi.

Hepimiz çok şaşırılmış ve üzülmüştük. Sıtkı Bey üzüldüğünü ve Türkiye'ye döner dönmez konuyla ilgileneceğini söyledi.

Sıtkı Bey Türkiye'ye döndükten sonra biz 3 gün süreyle Suriyeli meslektaşlarımızla birlikte araziye çıktık. Suriye'nin kuzeyinde 'Baer Basit Ofiyoliti'nin ultrabazik kesimi içinde bulunan kromitit mostralarını ve açılmış yarmaları ziyaret ettik, incelemelerde bulduk, krokiler çizdik, gerekli notları tuttuk.

'Baer Basit Ofiyoliti' bizim Hatay'daki Kızıldağ ofiyoliti'nin güneye Suriye'deki uzantısıdır. Buranın jeolojisi geçmişte Fransız jeologlar tarafından çalışılmış, Ruslar tarafından da kromitite yönelik arama çalışmaları yapılmış. Açılmış olan yarmaların boyutu ve çıkarılmış olan pasaların miktarı dikkate alındığında sınırlı ölçekte madencilik yapılmış olduğu anlaşılmaktadır.

Suriyeli ilgililer bizden Türkiye'ye dönmeden önce yaptığımız çalışmayla ilgili raporu hazırlayıp kendilerine vermemizi istediler. Bilgisayar kullanımı ve Jeoloji kuruluşunda bizlerin çalışabileceği uygun bir düzenleme yoktu. Bizler 3 gün süreyle kaldığımız otelde raporu kurşun kalemle yazdık ve jeoloji kuruluşunda raporu daktiloya çektirdik.

Hazırladığımız raporda büyük bir potansiyel beklene-meyeceğini, daha sağlıklı bir değerlendirme yapabilmek için bazı kesimlerin maden jeoloji haritalarının yapılmasının yararlı olacağını belirttik.

Hazırladığımız raporla ilgili olarak Jeoloji Kuruluşu Genel Müdürünün de katıldığı bir toplantı düzenlendi. Toplantı'da çalışmalarımız hakkında bilgi verdik raporu teslim ettik.

Genel Müdür önerdiğimiz maden jeoloji haritalarını yapmamız için bizlerin bir süre daha Suriye'de kalıp o çalışmaları yapmamızı istedi. Bizler ziyaretimizin böyle bir çalışma programını içermediğinden bahisle teşekkür ettik, vedalaşıp ayrıldık. 3 Nisan 1986 tarihinde Türkiye'ye döndük

Türkiye'ye döndükten kısa bir süre sonra bir akşam üzeri mesai bitiminde eve gitmek üzere servis aracına binmeye hazırlanırken Saadetin Pekmezciler'i elinde çantasıyla servise binmeye doğru giderken gördüğümde büyük bir mutluluk duydum. Tekrar odasına kavuşmuştu. Ben Orson Welles'in meşhur şarkısı 'I know what is to be young but you don't know what is to be old' (Ben gençliğin ne olduğunu biliyorum ama sen yaşlılığın ne olduğunu bilmiyorsun) şarkısını hatırladım.

Bu vesileyle Sayın Sıtkı Sancar ve Sayın Saadetin Pekmezciler'i saygı ve rahmetle anıyorum.

Haziran 2013